No. 1313 Zaterdag 27 Februari 1909 26ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f0,50, voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (F. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10,— pa anja.
Un numero sol fl. 0,15.
Anuncio di 1 te 7 regel f0,50, cada regel mas 7½ cts.

Fr. Jacobus Johannes Ambrosius Van Baars,

VAN DE ORDE DER PREDIKHEEREN.

Door de genade Gods en de gunst van den heiligen Stoel,

Tit. Bisschop van Teuchira en Apostolisch Vicaris van Curaçao,

Aan de Geestelijken en Geloovigen van zijn Vicariaat,

Zaligheid in den Heer.

Beminde Geloovigen,

Ter opwekking en versterking van het christelijk leven en tot heiliging van den Christen zelven, bestaat er geen krachtiger middel dan de veelvuldige vereeniging van Christus met onze zielen door de H. Communie. In deze zielespijs is een goddelijke kracht besloten, gelijk de Heer zelf getuigde „wie mij eet, ook hij zal door mij leven"(1).

Kan 't dan verwondering baren, dat onze H. Vader, de thans regeerende Paus, wiens vurigste wensch het is en voortdurend streven allen en alles van Christus' geest te doordringen, de Kinderen der Kerk telkens opnieuw en met kracht aanspoort tot de veelvuldige H. Communie? Te dien einde vaardigde de H. Vader een hoogst belangrijk decreet uit, waarin Hij de Katholieke leer der veelvuldige Communie grondig verklaarde en de gesteltenis der ziel, welke gevorderd wordt om veelvuldig te mogen communiceeren, met groote duidelijkheid en zekerheid aanwees.

En de rijke vruchten door zijn woord voortgebracht vernemende, volgde spoedig op dit decreet een schrijven aan de Bisschoppen der geheele wereld, hen uitnoodigende om dat begonnen werk krachtig door te zetten en onafgebroken aan te bevelen. Hierbij drukte Z. H. te gelijkertijd den wensch uit, dat ieder jaar in de Kathedrale Kerken godvruchtige oefeningen gehouden en in de parochiekerken door de geloovigen gezamenlijke gebeden zouden gestort worden, ten einde de godvruchtige gewoonte der veelvuldige H. Communie immer overvloediger, als een buitengewone genadegunst van Gods goedheid, te verwerven. Want te midden der algemeene verflauwing der godsvrucht onder de Katholieken is er geen krachtdadiger geneesmiddel te vinden om de verflauwde Christenen weer op te wekken tot een meer edelmoedige liefde jegens God dan de veelvuldige H. Communie, waarbij de ziel Hem ontvangt, die de bron is van de meest brandende liefde. (2)

Wat toch is de H. Communie? Zij is het liefdegeheim van Jesus Christus, na het H. Misoffer de grootste en kostbaarste gave Gods, de onzichtbare, maar werkelijke vereeniging van God met den mensch, de bovennatuurlijke kracht onzer ziel, het middelpunt van geheel ons christelijk leven. Zij is, gelijk de Kerk jubelt, het H. Gastmaal door den Koning des hemels aangericht, waarin Christus genuttigd, de gedachtenis van Zijn lijden hernieuwd, de ziel met genade vervuld, en het onderpand der toekomstige heerlijkheid ons geschonken wordt.(3) Onder broodgedaante ontvangen wij in de H. Communie, het vleesch en bloed van Jesus Christus, onzen Heer en God.

Dit leerde ons Jesus zelf, toen Hij, na het wonder der broodvermenigvuldiging in de woestijn, den Joden dit toekomstig liefdegeheim openbaarde: „Het brood dat ik geven zal is mijn „vleesch, voor het leven der wereld..... „mijn vleesch is waarlijk spijs en mijn „bloed is waarlijk drank. Wie mijn „vleesch eet en mijn bloed drinkt, „blijft in Mij en Ik in hem..... wie Mij „eet, hij zal door Mij leven,...... hij zal „leven in eeuwigheid...... en ik zal hem „opwekken ten jongste dage." (4)

De oneindige waarde en de goddelijke kracht der H Communie kon de Heiland der wereld ons niet duidelijker openbaren.

Zulk een heerlijke gave Gods moest reeds een heilig verlangen naar de H. Communie in 's menschen hart opwekken. Maar opdat wij onze dringende behoefte aan die goddelijke spijs nog beter zouden begrijpen, maakt Jesus zelf het ontvangen der H. Communie tot een gebod en bedreigt Hij met de straf des eeuwigen doods een ieder, die zoude weigeren of verzuimen aan die liefdevolle uitnoodiging gehoor te geven. (5)

Waar nu Gods majesteit zulke offers brengt van oneindige liefde en diepe vernedering, en Zijn wijsheid en almacht de H. Communie als middel kiest tot verheffing en heiliging van den mensch, daar is het onze plicht en vordert het belang van ons eigen geluk en zaligheid die weldaad dankbaar te aanvaarden en gehoor te geven aan den liefderijken drang van Jesus om aan deze onwaardeerbare genade dikwerf deelachtig te worden.

Was het niet klaarblijkelijk Jesus' verlangen, dat wij dikwerf, ja dagelijks dat Brood des hemels zouden ontvangen? Door dit allerheiligst Sacrament als een spijs te geven en wel onder de gedaante van brood, leert ons de Zaligmaker, dat gelijk het natuurlijk brood dagelijks het leven des lichaams moet onderhouden en voeden, zoo ook de H. Communie voortdurend het geestelijk leven in ons moet bewaren en sterken. Daarom vergelijkt Jesus de H. Communie ook met het Manna der woestijn, dat eveneens dagelijks moest worden ingezameld en genuttigd. En wanneer Jesus ons tot onzen hemelschen Vader leert bidden „geef ons heden ons dagelijksch brood" (6) dan wil Hij ons door die bede te verstaan geven, dat wij niet enkel het aardsche brood moeten vragen voor ons lichaam, maar veel meer het goddelijk brood der H. Eucharistie. Die leer en dien wensch van hun Meester verstonden, volgens getuigenis der H. Schrift de Apostelen en de eerste christenen; dagelijks vereenigden zij zich om zich te sterken met dit Brood des levens.

Het kan ons derhalve niet verwonderen, dat de H. Kerk, door Christus onderricht en met eenzelfde verlangen bezield, de veelvuldige H. Communie door alle eeuwen sterk heeft aanbevolen. Wij behoeven U Bem. Geloovigen, slechts in herinnering te brengen, hoe het H. Concilie van Trente als zijn vurigsten wensch uitsprak, dat de christenen, die de H. Mis bijwonen, ook tevens het H. Sacrament zouden ontvangen, en hoe Z. H. Paus Pius X bij voortduring op de veelvuldige en dagelijksche H. Communie aandringt en deze door alle geschikte middelen zoekt te bevorderen.

Bij deze heilige verlangens van Jesus en Zijne Kerk voegen zich de vele en groote behoeften van 's menschen hart en de onberekenbare voordeelen der H. Communie.

Welke christen, in wiens hart de waarheden des geloofs nog onvervalscht voortleven, klaagt niet over zijn natuurlijke zwakheid, zijne kwade neigingen en hartstochten; over het bederf en de groote gevaren, die hem alom omringen; over de verleiding, bespotting en vervolging, waaraan zijn deugd en godsdienst dagelijks staat blootgesteld? Zal 't hem mogelijk zijn staande te blijven in dien voortdurenden, harden strijd zonder krachtigen steun en buitengewone hulp? Zal hem de giftbeker der wereldsche genoegens niet grootelijks schaden, zal hij den geestelijken dood zelfs kunnen ontkomen zonder herhaald gebruik van het Goddelijk Tegengift tegen de doodzonde?

Indien degenen, die telkens in de H. Communie moed en nieuwe krachten verzamelen, bij den herhaalden aanval dikwerf nog met moeite standhouden op den weg der deugd, hoe zal 't dan gesteld zijn met hen, die zelden of nooit de H. Communie ontvangen?

Voorwaar, het heil uwer ziel dringt U in dien grooten nood telkens op nieuw tot Jesus te naderen en door de veelvuldige H. Communie U te sterken en te wapenen tegen de aanvallen uwer vijanden.

Daarenboven, wie is bij machte de wonderbare uitwerkselen van een waardige H. Communie op te sommen? Jesus, de heilige, volmaakte, almachtige God daalt in die stonde onder broodgedaante werkelijk en zelfstandig neder in 's menschen hart. Welk een vereeniging, welk een veredeling, welk een verheffing der christenziel! Jesus komt zich vereenigen met de ziel om haar meer behagelijk te maken aan Zijn hemelschen Vader, de heiligmakende genade en de bovennatuurlijke liefde tot God en de menschen in haar te vermeerderen en haar met nieuwe weldaden en zegeningen te verrijken. Door de H. Communie ontvangt de ziel een schat van dadelijke genaden, die ter geschikten tijde haar zullen steunen in den strijd, om de zonden te vermijden, de deugden te beoefenen en haar hechter en inniger met Christus te verbinden;— een voorbehoedmiddel tegen de doodzonden, wijl Jesus, de sterke God, haar zijn bijstand verleent om den duivel te verdrijven, de kwade driften te beteugelen en het hart aan de wereld en hare zondige vermaken te onthechten; — daarbij ontvangt zij kracht tegen de dagelijksche zonde, kwijtschelding of vermindering der zondestraf, opwekking tot ware godsvrucht, levendiger geloof, vastere hoop, vuriger liefde en in dat alles door Christus' belofte een onderpand der toekomstige verheerlijking van lichaam en ziel.

Door deze redenen, B. G. durven Wij vertrouwen genoegzaam te hebben aangetoond, dat het ontvangen van de H. Communie voor ieder Christen dringend noodig is en het veelvuldig ontvangen voor zijn christelijk leven hoogst voordeelig moet wezen. Hoe flauwer uw geestelijk leven is, hoe sterker uwe geneigdheid tot zinnelijkheid, hoe grooter de u omringende gevaren, des te meer behoefte hebt gij aan de dikwijls herhaalde H. Communie. Zij is dikwijls voor den zwakken christen het eenige redmiddel tot behoud, maar zeker het beste middel om zijne lauwheid te genezen en de kortste weg ter zaligheid.

Tot dat doeleinde immers heeft onze beminde Verlosser de H. Communie aan de wereld gegeven. Niet zijn eer en verheerlijking heeft Jesus daarin op de eerste plaats gezocht, maar ons heil en onze zaligheid te bevorderen. De H. Communie is dan ook geen belooning voor de heiligheid, maar het middel om een goed deugdzaam, heilig christen te worden. Zoo begrijpen wij gemakkelijk, dat Jesus allen zonder onderscheid uitnoodigt aan dit H. Gastmaal aan te zitten en Hij zijn liefderijke oproeping bij voorkeur richt tot de ongelukkigen, die in grooteren geestelijken nood verkeeren.

De voorwaarden gesteld om veelvuldig, ja dagelijks, tot de H. Communie te naderen, behoeven ook niemand af te schrikken; een ieder, met goeden wil bezield, kan ze gemakkelijk vervullen. De veelvuldige H. Communie, zoo hoogst noodig om ons geestelijk leven te onderhouden en te volmaken, heeft Jesus niet van buitengewone voorschriften en eischen afhankelijk willen maken. Slechts twee zielsgesteltenissen, maar deze dan als volstrekt noodzakelijk, worden van ons geeischt: dat onze ziel zich bevindt in den staat van heiligmakende genade, en dat zij verlangen naar de H. Communie gevoelt, of in zich opwekt.

Wij bidden U. B. G., geeft gevolg aan het heilig verlangen en de liefderijke uitnoodiging van Jesus Christus, uw God en Koning. Gaat aan die goddelijke liefdebron dikwerf uw dorst lesschen en kracht putten voor uw christelijk leven. Laat U door niets weerhouden dikwerf tot de H. Com-

munie te naderen, noch door uwe onvolmaaktheid of lauwheid, noch door uwe onwaardigheid of verkeerden eerbied, noch door dagelijksche bezigheden of aardsche beslommeringen, maar veel minder nog door menschelijk opzicht of vrees voor bespotting. Om zulk een verachtelijke beweegreden, als menschenvrees, uwe betere christelijke gevoelens te onderdrukken of af te leggen ware een verlaging van uw waardigheid van Christen, uw ziel geestelijk benadeelen en een grievende oneer voor Jesus, uwen God, wiens liefde en rijke gaven gij stelt achter de afkeuring van een nietswaardigen mensch.

Neen, sluit U veeleer aan bij de velen in ons Vicariaat, die, — tot hun eer en onze groote vreugde zij 't gezegd — aan het opwekkend woord van onzen H. Vader langzamerhand meer en meer gehoor gevend, dikwerf, ja dagelijks, tot de H. Communie naderen. Het getal H. Communiën is, God zij dank, reeds buitengewoon vermeerderd; moge dat bij voortduring steeds toenemen.

Dat zij, die vroeger zich bepaalden tot één jaarlijksche H. Communie, in het vervolg deze tot een maandelijksche vermeerderen; dat zij die reeds maandelijks naderden, het wekelijks doen; en zij, die wekelijks dat heilig voorrecht genoten, met toestemming van hun biechtvader tot de dagelijksche H. Communie overgaan.

Onze Priesters vooral verzoeken wij dringend over de veelvuldige H. Communie meermalen op den kansel te spreken, in den biechtstoel de geloovigen tot deze godsvrucht op te wekken, en de meest geschikte middelen te kiezen om niet slechts voor de ouderen maar vooral voor de jongeren, niet enkel voor vrouwen maar ook voor mannen, en inzonderheid voor jongelingen, het meermalen communiceeren te vergemakkelijken en te bevorderen.

Moge, nu de H. Paaschtijd weer aanstaande is en het goddelijk en kerkelijk gebod der H. Paaschcommunie voor alle Katholieken onder zware straffen weer verplichtend is, moge thans ons herderlijk woord gehoord, maar ook opgevolgd worden, door onze ongelukkige, diepbeklagenswaardige zonen en dochters, die nog nooit de H. Communie ontvingen, of gedurende meerdere jaren daarin nalatig waren. Ach, tellen zij 't voor niets zich te mogen verzadigen met Jesus' goddelijk vleesch en bloed? Denken zij niet aan de beleediging den Koning der Koningen aangedaan, wanneer zij, in weerwil van Zijn dringend verlangen en Zijn uitdrukkelijk gebod, halstarrig blijven weigeren in het bruiloftskleed aan Zijn goddelijk feestmaal te komen aanzitten? Achten zij 't voor niets, dat voor hen de heiligmakende genade, het bovennatuurlijk leven der ziel, verloren gaat? Vreezen zij de vreeselijke straffen niet der veroordeeling en eeuwige verwerping, waarmede Jesus degenen bedreigt, die Zijn liefderijke uitnoodiging versmaden?

Wij bidden en smeeken hen allen bij de zaligheid hunner ziel, dat zij, als de verloren zoon, de werken der duisternis afleggen, zich aan de macht der hel ontrukken, tot het huis huns Vaders wederkeeren en althans in dezen Paaschtijd aan den feestdisch des Heeren komen aanzitten. Geen vrees dat de onsterfelijke Koning der eeuwen deze rouwmoedige zondaars zal afwijzen, integendeel, Zijn vaderhart zal zich verblijden en de grootste, heerlijkste gave zal Hij hun geven; door de H. Communie zullen zij deelgenooten worden van Jesus' goddelijk vleesch en bloed, dat hen heiligen zal en sterken in den tijd en hun onderpand zal worden voor de eeuwige gelukzaligheid.

Ten slotte B. G. bevelen wij bij voortduring in uwe godvruchtige gebeden onze Moeder de H. Kerk en haar zichtbaar Opperhoofd, Z. H. den Paus; het Koninklijk Huis en inzonderheid Hare Majesteit, onze hooggeëerde en beminde Koningin, opdat God Haar spare en zegene en Haar blijde verwachting spoedig tot een gezegende werkelijkheid voor Haar en Haar onderdanen aanlichte.

Om over deze hoogst gewichtige gebeurtenis Gods rijksten zegen af te smeeken zal op *Zon- en Feestdagen*, nadat het gebruikelijke gebed voor Hare Majesteit is gezongen, driemaal het Onze Vader en Wees Gegroet gebeden worden.

Bidt verder voor alle geestelijke en tijdelijke Overheden, voor de bekeering der zondaren en volharding der rechtvaardigen; bidt ook voor Ons, die de zorg draagt aller Kerken

En zal dit ons Herderlijk schrijven volgens de gebruikelijke wijze in alle Kerken en openbare Kapellen worden afgekondigd op den Zondag Quinquagesima.

Gegeven te Curaçao, den 25 Jan. 1909.

✠ fr. JACOBUS AMBROSIUS
Apost. Vicaris.

(1) Joan. VI: 59. (2) S. Congr. Ind. 10 apr. 1907. (3) Off. S. Sacr. (4) Joan. VI: 52. 56, 58, 59, 55. (5) ibid: 55 (6.) Matth. VI: 12.

NEDERLAND EN VENEZUELA.

Naar aanleiding van de beschouwingen van Dr. J. de J. Paul over de 30 pCt. additioneele rechten op goederen uit de Antillen, schrijft men aan „De N. Ct.":

„Er wordt in dit interview begonnen met het voor te stellen, alsof die 30 pCt. waren rechten, geheven op goederen afkomstig uit de Antillen. Een eind verder: „Daarbij komt, dat de bedoelde 30 pCt, welke geheven worden van goederen welke rechtstreeks geimporteerd worden uit de koloniale Antillen van verschillende landen geenszins drukken op die koloniën als voortbrengende landen, omdat zij niets voortbrengen wat Venezuela voor zijn import noodig heeft."

Er wordt hier de onjuiste voorstelling gewekt alsof 't dus niet meer dan een soort maatregel op papier is. In werkelijkheid is die maatregel juist niet bedoeld als rechten op koloniale artikelen, (was 't dát alleen maar!) maar op het overladen van goederen uit andere landen. Alle transitoverkeer wordt in de praktijk zoo goed als onmogelijk gemaakt.

Hierdoor vervalt de verdere redeneering: „en aangezien deze goederen thans weer in Trinidad en Curaçao kunnen worden verscheept, hebben, naar dr. Pauls meening, de regeeringen van Nederland, Engeland en Frankrijk er geen overwegend belang bij dat de bedoelde wet gewijzigd wordt."

Gelijk reeds gemeld werd, is de Engelsche regeering zoo onbeleefd, dr. J. de J. Paul's meening te weerstreven. En het zij mij vergund iets tegen zijn meening, wat betreft Nederland, in 't midden te brengen.

Sinds 1882 is dan het transito-verkeer door het heffen der 30 pCt. zoo goed als onmogelijk gemaakt. Dit hing af van de meerdere of mindere handhaving door de Venezolaansche beambten.

In Mei van 1908 volgde een formeel verbod, in een tijd van wrijving met Nederland.

Dat de goederen nu weer mogen worden verscheept is geen courtoisie, maar een afgedwongen toegeving, daar van 't verbod van invoer min of meer een casus belli werd gemaakt.

De heffing der 30 pCt blijft een onvriendelijke praktijk. En of al dan niet het Congres moet worden geraadpleegd, doet niets ter zake; het is in alle landen zoo, dat, behoudens nadere goedkeuring, verdragen kunnen worden vastgesteld.

Verder zou naar Dr. J. de J. Paul's meening de invoerhandel der groote handelshuizen door opheffing lijden. Hoe kan dit? Vóór en ná blijft de gelegenheid voor die handelshuizen bestaan om direct te importeeren. Het is integendeel in hun belang, om gebruik te maken van de goedkoope vracht per zeilschip naar en van Curaçao.

Het laatste en minst logische bezwaar is wel, dat de smokkelhandel zou toenemen uit de Antillen.

Waarom wordt er gesmokkeld? Niet om de 30 pCt strafrechten op goederen uit Trinidad of Curaçao te ontduiken, maar om de hooge invoerrechten van Venezuela in 't algemeen te ontgaan; en deze treffen niet speciaal de goederen uit Curaçao of Trinidad. Den smokkelaars kan het niet schelen, waar ze hun waar inkoopen; tenzij ze het op die eilanden 't goedkoopst kunnen doen; de douane niet, omdat die de smokkelaars niet onder de oogen krijgt, dan ingeval ze achterhaald zijn, en hoe meer ze dan beboeten hoe beter voor de Venezolaansche schatkist.

Wil de heer De Paul ronduit zeggen waar het op aankomt, laat hij dan kort en bondig antwoord geven op de vraag:

Is 't met de nieuwe goede betrekkingen tusschen Venezuela en Nederland te rijmen, dat gehandhaafd blijven de indertijd bij wijze van straf ingestelde 30 pCt. op goederen over- of van Curaçao naar Venezuela verscheept?

Als de Venezolaansche afgezant daar een afdoend antwoord op geeft, dán mag het Vredes-comité hem wel onder bloemen begraven."

„De Nieuwe Courant" heeft eens nagespoord, hoe bij die zaak de vork eigenlijk precies in den steel zit. In 1882 is onder Guzman Blanco een wet betreffende de instelling van die rechten aangenomen, welke met afwisselende gestrengheid is toegepast.

Het meest recente stuk op de zaak betrekking hebbende is een besluit van president Castro, gedagteekend 23 Mei 1904 en waarbij opnieuw de tenuitvoerlegging wordt bevolen. De vertaling luidt letterlijk aldus:

„De President der Republiek heeft besloten, dat na ommekomst van den wettelijken termijn, voorzien bij Wet XVI van den Financieelen Code, gerekend van dezen datum, aan Wet XIX van den Financieelen Code, waarvan het eerste artikel als volgt luidt, allerwegen uitvoering zal worden gegeven: „Vruchten, koopwaren en andere goederen uit aandere koloniën afkomstig, welke binnen de havens der republiek worden ingevoerd en aan de voorwaarden tot den invoer voldoen, zullen 30 pCt. additioneele rechten betalen. Die, welke uit de havens van Europa of van de Ver. Staten komende, met bestemming voor Venezuela in die kolonie worden overgeladen op andere schepen, welke ze verder hebben te brengen, zullen 30 pCt. additioneel betalen boven de rechten, welke over elk artikel worden gevorderd, berekend naar het thans geldend tarief. Deze laatste bepaling zal in werking treden, zoodra het Nationale Uitvoerend Gezag het noodig oordeelt.

De administrateurs van de maritieme douanen der republiek zullen deze wet XIX van den Financieëlen Code streng toepassen. Ter mededeeling en openbaarmaking.

Was geteekend,

voor het Nationaal Uitvoerend Gezag,

J. C. DE CASTRO.

Uit dit stuk blijkt ten eerste dat de additioneele rechten kunnen geheven worden *a* van goederen, die van „andekoloniën" (men leze West-Indië) afkomstig zijn, en *b* van goederen uit andere landen afkomstig, welke in die koloniën worden overgescheept.

Ten tweede, dat er een Venezolaansche wet (nl. die van 1882) bestaat, waarbij door het Congres de heffing van beide categorieën van rechten is vastgesteld, maar dat er verschil bestaat ten opzichte der tenuitvoerlegging.

Uit het hierboven gestelde stuk toch valt te lezen, dat de heffing van het recht ten opzichte der goederen onder *a* bedoeld, streng wordt bevolen, terwijl de bepaling van het inwerkingtreden der rechten wegens overscheping aan het oordeel van het uitvoerend gezag, aan den President, wordt overgelaten.

In de practijk is ook in overeenstemming hiermede gehandeld. De additioneele rechten op goederen uit West-Indië afkomstig worden steeds streng geheven, maar nadat in 1904 eerst een verscherpt toezicht op de invordering der rechten op overgescheepte goederen was bevolen, is daarna de desbetreffende bepaling door het uitvoerend gezag buiten werking gesteld.

In het Koloniaal Verslag van Curaçao over 1905 lezen wij dan ook, dat die bepaling was opgeheven, „zoodat nu de goederen, te Curaçao overgescheept, niet langer aan het additioneel invoerrecht onderworpen zijn." Hierin kwam geen verandering tot in 1908, toen de bekende vexatoire maatregelen van president Castro aan de geheele overscheping een einde maakte.

De toestand is dus zóó: Er bestaat een wet, die het vorderen van additioneele rechten wegens overscheping in West-Indië toestaat — maar de toepassing hangt af van de willekeur van den President.

Aangezien deze overscheping een groot economisch belang voor Curaçao beteekent, is het van gewicht, dat de toepassing niet van de willekeur en de wisselende inzichten van de presidenten afhange.

Het is dan ook, zegt „De Nieuwe Ct.", niet zoozeer de quaestie of die heffing op het oogenblik al dan niet geschiedt, maar het is de zaak van onze regeering zorg te dragen dat de mogelijkheid, dat die zeer nadeelige bepalingen naar willekeur weder zouden worden in werking gesteld, komt te vervallen. Zij behoort dus, naar ons voorkomt, aan te dringen op intrekking van de in het hierboven vertaalde stuk aangehaalde wet XIX van den Financieelen Code van Venezuela."

(*De Tijd.*)

De jeugd en opvoeding van H. M. de Koningin.

Te Postdam.

„Wij reisden naar Potsdam op een dier heete en doodstille dagen, waarmede de vroege zomer nu en dan 's menschen ijdelheid en humeur op de proef kan stellen. Lang voor de plaats van bestemming werd bereikt, hadden we al te veel te lijden van het langdurig stilzitten in een drukkende en stoffende atmosfeer. Door de late aankomst van den trein, hadden we onderweg de reiscostumes met de beste kleeding te verwisselen. Wat een vermoeiend proces is dat toch, zich in statie te kleeden in den engen coupé van een spoorwegwagen, met een snelheid van 90 K. M. in het uur, voorgetrokken door talrijke tunnels en om vele bochten. Maar de Koningin had in dat alles het grootste pleizier.

„De beide Koninginnen werden met groote plechtigheid ontvangen door den Keizer en de Keizerin, die omstuwd waren door de talrijke vorstelijke personen, te Potsdam en Berlijn verblijf houdende. Toen de gebruikelijke groeten gewisseld en allen aan de hooge bezoekers voorgesteld waren, geleidde de Keizer de Koningin-regentes en de Keizerin Koningin Wilhelmina, om de bij het station opgestelde eerewacht te inspecteeren, waarna naar het nieuwe paleis werd gereden.

Tengevolge van 't late uur, werd dra na onze aankomst ten paleize het diner opgediend, en voor de vrijheid en voor het gemak dineerde het keizerlijke echtpaar „en famille" met zijn koninklijke gasten. De verschillende hoogwaardigheidsbekleeders van het hof waren buitengewoon vriendelijk en hulpvaardig tegenover het Nederlandsche gevolg, en de dringende vriendelijkheid van den heer, die mij naar tafel geleidde, bezorgde mij eenige moeilijke minuten.

Een moeilijk oogenblik.

Somwijlen droeg ik uit voorzichtigheid en voor het gemak, de kostbaarste juweelen van de Koningin in een klein en onaanzienlijk handtaschje, in plaats van ze aan de zorgen der dienstboden toe te vertrouwen. Dat had ik ook op reis naar Postdam gedaan. En mijn taschje bevatte een paarlsnoer van onschatbare waarde, met andere juweelen, die een fabelachtige som vertegenwoordigden.

Doordien ik terstond in de eetzaal werd geleid, had ik geen andere keuze dan de juweelen mee te nemen. Maar het taschje hinderde blijkbaar de ordelievende neigingen van mijn stijfgemanierden buurman in uniform Ja, hij herhaalde zijn verzoek, om mij van het taschje te ontlasten, zóó vaak, dat ware ik wantrouwend uitgevallen geweest, ik hem had kunnen verdenken van te weten, wat er in zat, en van een onweerstaanbaar verlangen om er mee van door te gaan. Om aan de discussie over de zaak een einde te maken, nam ik mijn toevlucht tot een practisch toonen van mijn wensch, het taschje bij mij te houden, en ging erop zitten, hetgeen de verbazing van mijn cavalier nog verhoogde.

Kinderen onder elkander.

Daar waren aan het bezoek natuurlijk vele staats- en officieele verrichtingen verbonden. Maar er was besloten, dat de jonge Koningin Wilhelmina daaraan geen deel zou nemen. Begrijpelijkerwijze gaf zij er de voorkeur aan, aan de spelen en uitstapjes van 's Keizers kinderen deel te nemen, die er een bizondere eer in stelden met een zoo jeugdige Koningin in aanraking te komen. En zij beschouwden haar aanraking als een vreemd verschijnsel, dat met zekeren eerbied moest worden behandeld. Maar de bedeesdheid verdween spoedig. En na korten tijd waren alle kinderen de beste vrienden.

De kroonprins en de prinsen Eitel Fritz en Adelbert waren, ofschoon jonger dan de Koningin, toch genoeg van Haar leeftijd om met elkander om te gaan en in den regel brachten zij een gedeelte van den morgen en den namiddag in elkanders gezelschap door. Den prinsen was veroorloofd om, zonder de hoede hunner leeraars, de Koningin en mij op onze wandelingen door het vorstelijk park te vergezellen. En het was voor de beide oudste knapen een groot genoegen, ons in hun eigen voertuigje te rijden en met hun liefste plekjes bekend te maken.

Een surprise.

Miss Winter vertelt in haar boek over de Koningin, zooals de *Tel.* dat vertaalt:

„Ik kan niet nalaten een der surprises te vertellen, die mijn verbolgenheid opwekte en daardoor der Koningin het grootste pleizier gaf. Zij vond die een schitterend succes.

Het werk van den namiddag was geëindigd; de laatste professor had het paleis verlaten en ik rende naar mijn kamer, om me snel voor het diner te verkleeden. Bij de deur van mijn woonkamer werd ik door een livreiknecht opgewacht met de boodschap, dat een groote kist voor mij per spoor uit Amsterdam aangekomen en geplaatst was in mijn kamer, terwijl de besteller beneden in de portierswoning wachtte op de ontvangst van f 12 voor transport- en bestellingskosten.

„Dat is bepaald een misverstand", zeide ik. „Ik verwacht niets uit Amsterdam en zal stellig geen f 12 betalen voor iets dat me op zicht kan zijn gezonden."

Bij het openen van de kamerdeur, was ik zeer geëergerd daarachter een groote pakkist te vinden, bijna twee vierkanten meter in omvang, en blijkbaar zeer zwaar, zoodanig voor den ingang geplaatst, dat ik ternauwernood naar binnen kon gaan. Mijn verontwaardiging gaf ik lucht tegen den liverei-knecht, wegens zijn domheid, zoo'n groot ding in mijn kamer te hebben geplaatst, met versperring van den toegang.

Het is geen ongewone zaak, dat handelslieden het een of ander van hun goed aan voorname personen van het Hof zenden, in de hoop, ze daardoor in hooger kring aanbevolen te krijgen. Maar zulke dingen gaan natuurlijk immer zonder een bestelling terug. Bij het bekijken van de pakkist bleek mij, dat zij zonder twijfel door een groote firma van Amsterdam was afgezonden. En vermoedende met een nieuwe manier van reclame te doen te hebben, gaf ik last, den besteller de kist terug te geven met de boodschap, dat ik weigerde, ze te accepteeren. De heele zaak had me al vrij wat tijd geroofd en ik moest me haasten, op tijd voor het diner klaar te komen.

Vijf minuten later, werd er luide op de deur mijner slaapkamer geklopt, vergezeld van de mededeeling, dat de mannen beneden weigerden zonder betaling het paleis te verlaten, of de kist mee terug naar het station te nemen. Men gaf mij te verstaan, dat de hooge vrachtkosten voortsproten uit het feit, dat de inhoud der kist van groote waarde en hoog verzekerd was.

Nu bleef er niets anders over, dan om het ellendige ding te laten openen, ten einde te zien, wat er inzat. Toen een paar planken van het deksel waren verwijderd, werd een brief gevonden, blijkbaar door een lid der firma geschreven en de mededeeling behelzende dat een vermaard kunstenaar de bewuste firma had gemachtigd tot uitgaaf eener prachtige gravure van de Koningin. Het portret zou tegen den geringen prijs van f 125 worden verkocht. En met het oog op mijn nauwe relaties met Hare Majesteit, vertrouwde de firma, dat ik stellig wel een der eerste koopers zou willen wezen. Ten einde mij moeite te besparen, was het portret al vast

in een lijst gezet, waarvoor f 25 extra in rekening werd gebracht. Mocht evenwel de lijst niet naar mijn smaak zijn, dan kon dra een duurdere worden geleverd. En voor contante betaling zou men zich zeer verplicht houden.

Mijn verontwaardiging steeg met het vlieden der minuten. Ik kwam natuurlijk te laat aan tafel, maar had hoegenaamd geen vermoedens, hoe de vork in den steel zat. Doch die monsterkist bezorgde mij de eerstvolgende dagen niet weinig kwelling. Ik weigerde hardnekkig haar te aanvaarden en de Amsterdamsche firma wilde haar niet terug nemen. De zaak werd zoo ondraaglijk, dat ik het vriendelijk advies en de hulp van den particulieren secretaris der Koningin-Regentes inriep. Zijn tusschenkomst ten mijnen behoeve, kroonde het welslagen van het complot. Want toen de Koningin daarvan hoorde, kwam Zij terstond naar mij toe en zeide:

„U bent een lief, dwaas, oud schepsel, niet te hebben begrepen, dat het ding door St. Nicolaas was gezonden!"

Nieuwsberichten.

Curaçao.

El Gallo Cojo

schitterde Zaterdagavond in vollen luister. Het vijf en twintigjarig bestaan dezer bakkerij is prachtig gevierd.

Veel belovend.

Dezer dagen werd ons getoond een mooie crayonteekening naar „De eerste smart" van OTTO LINDNER: Een meisje in rouwgewaad met droef peinzende uitdrukking.

De copie was het werk eener Curaçaosche, Mej. A. C. N. VAN DE WALL DOVALE.

Van harte hopen wij, dat deze Curaçaosche teekenares gelegenheid hebbe zich nog verder te ontwikkelen; haar werk is veel belovend.

A. N. V.

Donderdagavond had in de Bovenzaal der Sociëteit „De Gezelligheid" de algemeene Jaarvergadering plaats der Groep „Nederlandsche Antillen". De vergadering werd ook bijgewoond door den HEG. Heer Gouverneur met adjudant.

De nieuwgekozen Voorzitter, de Heer H. P. DE VRIES, leidde de vergadering. Na het welkomswoord van den Voorzitter bracht de Secretaris verslag uit over de werkzaamheden in het afgeloopen jaar. Dit verslag wordt in *Neerlandia* openbaargemaakt. De Secretaris wees er op hoe bij de Venezolaansche verwikkelingen overduidelijk de kracht van het machtige lichaam van het *Algemeen Nederlandsch Verbond* is bewezen. De moreele invloed, welke daarvan ten gunste van Curaçao is uitgegaan, kan niet licht overschat worden. Daardoor ook werd hier op Curaçao een vruchtbare samenwerking mogelijk van onze Groep van het „Ned. Antillen" met de Kamer van Koophandel en de Afdeeling Curaçao „Onze Vloot", die zich gezamenlijk richtten tot Hare Majesteit, de Koningin. Steunend op den invloed van het Verbond durfde verder de Curaçaosche Groep aan het Volk van Nederland een bede om hulp richten om steun voor de noodlijdenden op Curaçao, welke bede niet onverhoord is gebleven.

Na voorlezing van het verslag sprak de Voorzitter een warm woord van diepgevoelden dank voor den ondervonden steun van de zijde van het Hoofdbestuur van het *A. N. V.*, van de Vereeniging „Oost en West" den Nedelandschen Journalistenkring en de Pers in het Moederland, Baron VAN ASBECK en de inwoners van Den Helder, het Comité van den Curaçao-avond te 's Gravenhage, de Zuster-vereenigingen op Suriname, de Afdeeling te Chicago en de vele vrienden van Curaçao, niet het minst de beide vertegenwoordigers der Groep, de Heeren dr. BOEKE en Luitenant SNIJDERS.

De bijdrage uit Nederland is werkelijk niet onbelangrijk, als men in aanmerking neemt, dat onze oproeping geschiedde juist in de wintermaanden, toen er zooveel voor de werkloozen in Nederland zelf werd gevraagd en gegeven, waar later nog de hulp aan de slachtoffers van Messina bijkwam.

Op de vraag van den Voorzitter of een der Leden soms nog eenig voorstel had te doen, stond de Heer VAN LIER op om te vragen, waarom het Groepsbestuur geen algemeene vergadering had bijeengeroepen om het gevoelen der leden te vragen omtrent de meest doelmatige wijze waarop de ingekomen gelden onder de armen zouden kunnen verdeeld worden. De Heer QUERIDO voegde daar nog aan toe, dat, volgens zijne meening, het Groepsbestuur meer collectief, als vereenigd Bestuur, en niet individueel, ieder Bestuurslid afzonderlijk, de gelden had moeten verdeelen. De Heer QUERIDO wenschte echter uitdrukkelijk te laten uitkomen, dat zijn opmerking geen votum van wantrouwen insloot ten opzichte van het Groepsbestuur, waaraan hij alle hulde bracht voor de vele moeiten zich bij de uitdeeling der gelden getroost.

Na een zeer geanimeerde discussie tusschen deze beide Heeren en eenige leden van het Bestuur antwoordde de Voorzitter beide sprekers nogmaals in het kort met er op te wijzen, dat het Hoofdbestuur zelf de gelden aan het Groepsbestuur ter uitdeeling had toegezonden, waaraan later het verzoek werd gevoegd zich in verbinding te willen stellen met de Commissie op Curaçao op verzoek van den Gouverneur gevormd tot in ontvangstneming der gelden van „Oost en West". Dit nu was geschied. De Voorzitter meende derhalve, dat door het Groepsbestuur alleszins correct was gehandeld.

De Heer J. P. G. ECKER en de Heer MORDY HENRIQUEZ hadden reeds onder de discussie het woord gevraagd om het Bestuur de verzekering te geven van het volle vertrouwen der leden en aan de Bestuursleden dank te brengen voor hun wijze van handelen. De Heer HENRIQUEZ verklaarden zich persoonlijk herhaaldelijk overtuigd te hebben, dat de gelden over het algemeen goed waren besteed en dat vele thuis-zittende armen er uitstekend door waren geholpen.

Opnieuw vroeg de Heer QUERIDO het woord om te vragen, of het ook op den weg lag van het A. N. V. hier op Curaçao te ijveren voor het kiesrecht. Op verzoek van den Voorzitter diende de Heer QUERIDO een motie in, dat deze algemeene vergadering zich daaromtreut zoude uitspreken.

Na discussie over en weer stelde de Voorzitter voor, de vraag ter oplossing voor te leggen aan het Hoofdbestuur in Nederland, met welk voorstel de Heer QUERIDO gaarne medeging.

Nadat de Heer Gouverneur een woord van dank en aanmoediging tot den Voorzitter had gericht, sloot deze de vergadering.

Koloniale Raad.

Dinsdagavond 8 uur openbare vergadering. In behandeling komen de Curaçaosche woningwet en bouwverordening.

De Loterijwet.

Memorie van Toelichting.

In aansluiting met een reeds eerder door verscheidene leden van den Kol. Raad geuit verlangen om maatregelen te nemen om o. m. het wegvloeien van kapitaal uit de kolonie, tengevolge van het deelnemen in vreemde geldloterijen, tegen te gaan, acht ook de Gouverneur het noodzakelijk, in verband met den grooten omvang, die de verkoop van loten van buitenlandsche loterijen heeft verkregen, dit euvel tegen te gaan. Vooral onder de minder gegoede bevolking is het spelen in de loterijen, om zoo te zeggen een ware passie geworden.

Een zeer belangrijk deel der bevolking speelt min of meer regelmatig in de genoemde loterijen en tal van lieden besteden er een te groot gedeelte van hun maandelijksch inkomen aan.

Het gegronde vermoeden, dat in de kolonie in meerdere jaren, zooals thans gebleken is, voor een honderd vijftig à tweemaal honderd duizend gulden aan loten wordt verkocht, terwijl er meestal slechts een in verhouding gering bedrag aan prijzen wordt uitbetaald, toont duidelijk, hoe schadelijk die passie voor de welvaart van het volk is.

In verband met het bovenstaande heeft de Gouverneur de eer een ontwerp-verordening aan de goedkeuring van den Kol. Raad te onderwerpen.

De Oorlogsschepen.

Zaterdagmorgen viel het Nederlandsch eskader hier weder binnen, Zondag de Duitscher *Bremen*, die Maandagmorgen de saluutschoten wisselde en Dinsdag ons weder verliet.

„Onze Vloot."

Hedenavond acht uur op de bovenzaal der Sociëteit „De Gezelligheid" algemeene vergadering der Afdeeling „Curaçao" der Nederlandsch Vereeniging „Onze Vloot."

Venezuela betaalt zijne schulden.

Van 16 December 1908—17 Februari 1909 heeft Venezuela aan de verschillende Mogendheden uitbetaald de somma van 1.512.396,53 Bolivares.

Het waren de schulden loopende over de maanden November, December en Januari en de achterstallige schuld van zeven maanden aan Frankrijk.

Aan Nederland werd uitbetaald:

Van de 30% der Invoerrechten van de douanekantoren te La Guaira en Puerto Cabello: 23.892,80 Bolivares, voor de maanden November, December en Januari.

Van de diplomatieke schuld: *Nationale schuld* tegen 3%, voor de maanden December, Januari en Februari,: 10,104,51 Bolivares.

Bedriegerij.

In verband met het feit, dat te New-York een revolutionnair comité aandeelen heeft uitgegeven ter waarde van 1.000.000 dollar, welk kapitaal ook gewaarborgd heette door de Venezolaansche Generaals RAMÓN AYALA en ARISTIDES TELLERIA, hebben bovengenoemde Generaals in *El Tiempo* van 19 Februari ll. openlijk de verklaring afgelegd, dat zij op geen enkele wijze met dat revolutionnair comité in verbinding stonden, noch op eenigerlei wijze deelnamen aan de uitgifte dezer aandeelen.

Dankbetuiging.

In dank ontvangen een pakje P. A. P. maismeel gemalen op de Plantage „Ascencion".

Wij wenschen den Heer J. E. VAN DER MEULEN het meest volledig succes, en hopen, dat die pakjes maismeel van Curaçao ingang vinden in alle huisgezinnen onzer Kolonie, waar tot dusverre meel ingevoerd uit den vreemde, gebruikt werd tot bereiding van pap. Curaçaosche mais is zeer voedzaam en versterkend, voor zieken zoowel als voor gezonden en misschien beter dan menig uitheemsche soort.

Regenval.

Gedurende de Maand Januari.

		mM.
Fort Amsterdam		114,6
Plantage	Savonet	68,2
„	Knip	120,7
„	Klein Sta. Martha	143,7
„	Siberie	112.9
„	Cas Chikitoe	143.1
„	Gr. St. Joris	139.
„	Fuik	136,4
	Hoffi abao	193,6
	Sta. Rosa	147,2
	Beekenburg	98.4
„	Noordkant	167.

Het groote nut der „Draadlooze".

Zooals men weet, werden na de aanvaring der *Republic* onmiddelijk door het Marconi-toestel daar aan boord overal in 't rond berichten gezonden, waar het schip lag, dat het in nood verkeerde en hulp vroeg Vervolgens, dat de hulp gekomen was en anderen geen nuttelooze pogingen om door den mist te dringen behoefden te ondernemen. Eindelijk werd rondom verkondigd: alle passagiers gered, het schip is door de *Gresham* op sleeptouw genomen.

Aan den wal ontving men voortdurend draadlooze berichten, zoodat de maatschappij der boot en de familie der honderden passagiers geregeld op de hoogte werden gehouden.

De Amerikanen, altijd praktisch, hebben de goede les, welke Marconi hun gaf, ter harte genomen. Bij het Huis van Afgevaardigden is een wetsontwerp ingediend, waarbij bepaald wordt, dat alle schepen, die Amerikaansche havens verlaten en 50 of meer reizigers over een afstand van 800 K. M. medevoeren draadlooze telegraaftoestellen aan boord moeten hebben.

Dit goede voorbeeld zal nu wel spoedig door andere landen worden gevolgd. Van zelf zal dan de internationale overeenkomst volgen, dat alle voorname havens voorzien moeten zijn van een „draadlooze" om in geval van nood de berichten der schepen te kunnen opvangen.

Curaçao kan bij dergelijke rampen, op minstens 500 K. M. in den omtrek, reeds nu goede diensten bewijzen.

* *
*

Vanwege het departement van marine te Washington werd ook definitief last gegeven, dat te Washington een toreninstallatie voor draadlooze telegrafie worde gebouwd. De toestellen zullen van voldoende sterkte moeten zijn om seinen te wisselen met schepen tot op afstanden van 3000 K. M.

Hoe nuttig draadlooze telegrafie werkt, blijkt weer uit een bericht uit New-York. Een stoomschip van een der Amerikaansche lijnen zond een draadloos telegram, inhoudende, dat het schip 100 mijl ten oosten van Nan Tucket een eiland nabij Newport 't roer gebroken had; dat het met een snelheid van vijftien knoopen liep en tegen den nacht aankomen zou. Was het schip in gevaar geweest, dan zou men dadelijk hulp hebben kunnen zenden.

Een onbescheiden booglamp.

Door een onderzoeker te Brunswijk wordt 't volgende medegedeeld omtrent zingende booglampen: ik ben onlangs in de gelegenheid geweest een opmerkelijk verschijnsel bij een booglamp waar te nemen; in mijn laboratorium heeft deze lamp met een scherpen toon helder en verstaanbaar de Morseteekens weergegeven en ik heb die teekens duidelijk kunnen verstaan en overbrengen; 't bericht hield in een verzoek een mededeeling te ontvangen van 't station voor radio-telegraphie. Zonder tusschenkomst van een enkelen draad of van een ontvanger heb ik, eenvoudig door de lamp te laten branden, alle berichten, door 't station verzonden, kunnen verstaan. Uitgaande van dit feit nam ik proeven met booglampen, geplaatst op 3 K.M. van 't station en ik nam waar 't zelfde verschijnsel, weinig in kracht verminderd. Op een avond heb ik 't zelfde waargenomen tijdens een lezing; de Morseteekens waren in de geheele zaal waarneembaar en te vergeefs beproefde de machinist dit geluid, dat den spreker hinderde, te doen ophouden.

(*Het Vaderland*).

De Telegraaf in dienst van de visscherij.

Van geachte zijde werd ons het volgende ter plaatsing toegezonden:

Dat bij den groothandel in visch in Europa en Noord-Amerika een ruim gebruik gemaakt wordt van de telegraaf en de telefoon, behoeft hier wel niet medegedeeld te worden; maar minder algemeen bekend is het waarschijnlijk, dat in enkele landen de telegraaf ook een zeer gewichtige rol speelt bij de visscherij zelve. Dat is bijv. in Noorwegen het geval. Het telegraafwezen behoort in dat rijk, welke bewoners voor een groot gedeelte van de opbrengst der kabeljouw- en haringvangst bestaan, tot de niet te onderschatten middelen, die de visscherij in hooge mate bevorderen. Men houde daarbij in het oog, dat de visscherij in de onmiddellijke nabijheid van de langgestrekte en rijkgelede kust, voor een deel zelfs in de fjorden bedreven wordt, zoodat de visschers iederen dag naar de wal terugkeeren. In bepaalde jaargetijden komen haring en kabeljouw in groote drommen naar de kust opzetten, waarbij vooral de eerste ook de fjorden binnendringt. Daar de Noorsche kust over 't algemeen slechts schaarsch bevolkt is en haringscholen zich nu eens hier, dan weer daar vertoonen om na eenigen tijd weer te verdwijnen, springt het groote belang

in het oog, dat de visschers hebben om onmiddellijk van het verschijnen der zwermen onderricht te worden om zich zonder verwijl naar de aangeduide plaatsen te kunnen spoeden. Sedert ongeveer 25 jaar heeft de regeering daarom de telegraaf in dienst van de visscherij gesteld en wordt volgens een voortreffelijk stelsel de konde van het aankomen der haringscholen snel naar alle deelen van het land verbreid. De distriktbestuurders zorgen voor de verzending dier vischtelegrammen, welke op alle belangrijke punten in het openbaar aangeplakt worden.

Behalve de verschijning der vischzwermen worden zoo spoedig mogelijk ook het getal toegestroomde visschers en handelaars, de opbrengst van de vangst, de prijs en dergelijke bijzonderheden meer algemeen bekend gemaakt. De berichten volgend beweegt zich de vloot van visschersvaartuigen en opkooperssschepen nu hier-, dan daarheen.

In het afgeloopen jaar heeft nu ook de draadlooze telegrafie haar intrede in het visscherij-bedrijf gedaan, nu niet in Noorwegen, waar de omstandigheden het niet noodig maken, maar op vaartuigen, die van Cuxhaven, de voorhaven van Hamburg, de grootvisscherij op de Noordzee uitoefenen. Twee stoomtrawlers eener zelfde reederij — stevig gebouwde stoombooten van ongeveer 40 M. lengte, die met sleepnetten (trawls) in de Noordzee en bij IJsland visschen — werden proefsgewijze met een toestel voor draadlooze telegrafie voorzien. Eenige personen van de bemanning werden in de behandeling der werktuigen onderwezen en de inrichting van het gebruikte apparaat bleek zoo eenvoudig te zijn, dat de bediening ervan door het scheepsvolk geenerlei moeilijkheden veroorzaakte. Op een paar reizen werden de werking en het voordeel, dat men er mee bereiken kon, nagegaan en de proef had in alle opzichten een gunstig resultaat. Het schip met het sterkste apparaat kon nog op 110 zeemijlen afstands met de landstations in gesprek verkeeren en dwars over Denemarken heen deelden de beide schepen elkaar hunne wederwaardigheden mede. Dagen stoomens van elkaar verwijderd konden zij elkaar van goede vangplaatsen op de hoogte brengen, terwijl zij den dag vóór terugkomst in Cuxhaven de reederij omtrent de grootte van de vangst en het uur van aankomst konden inlichten waardoor hoogere prijzen besomd werden. Bij de stormwaarschuwingsdienst op zee zal de nieuwe toepassing der draadlooze telegrafie onschatbare diensten kunnen bewijzen. Ten slotte brengt de mogelijkheid bijna ieder oogenblik met het land en daardoor met zijn tehuis in verbinding te treden en berichten van/aar te ontvangen bij de bemanning der betreffende vaartuigen een gevoel van gerustheid te weeg en wordt een zorgvuldige behandeling van het zich aan boord bevindende toestel tevens in de hand gewerkt.

Luchtvaart.

Een telegram uit Washington, 30 Januari, meldt, dat het Huis van Afgevaardigden de verhooging van de legerbegrooting met 500,000 dollars aannam ten behoeve van proefnemingen met luchtschepen.

* *

De „Moniteur" van 26 Januari bevat een Koninklijk Besluit tot instelling van een koningsprijs van 25,000 francs, uit te keeren in 1911 voor het beste werk, waarin de vooruitgang van de luchtscheepvaart wordt uiteengezet, benevens de meest afdoende middelen om haar aan te moedigen.

* *

Wij vestigen de aandacht onzer Lezers op de Circulaire van het voorloopig Comité tot oprichting eener Afdeeling Curaçao" van de Nederlandsche Vereeniging tot bevorderen der luchtscheepvaart.

Voetbal.

Gisteren werd op het met vlaggen versierde terrein van het Militair Tehuis een wedstrijd begonnen tusschen de Marine-matrozen en de Infanteristen van het garnizoen.

Gisteravond had de Marine een voorsprong, maar heden wordt de kamp voortgezet en beslist.

Stadsreiniging.

Van 19-26 Februari werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd:

81 ratten.
678 muizen.

In het geheel werden tot dusverre

5237 ratten en
31688 muizen verdelgd.

Ontratting.

Op de scheepswerf der firma Bonn en Mees, te Rotterdam, zal binnenkort een vaartuigje gereed komen, ingericht voor den quarantainedienst aan den Hoek van Holland, en wel speciaal tot het ontratten van schepen, komende uit door pest besmette havenplaatsen. Dit vaartuig zal nml. worden uitgerust met een ontrattingsapparaat systeem „Marot", voor de levering waarvan het Ministerie van Binnenlandsche Zaken met de firma Vaillant en Sluyterman contracteerde. Het in dienst stellen van dit quarantainevaartuig tot het ontratten van zeeschepen houdt verband met de internationale overeenkomst, den 3n. December 1903 te Parijs gesloten tusschen Nederland en onderscheidene Rijken.

Het ss. „Gorontalo", bij dezelfde scheepswerf in aanbouw voor den Rott. Lloyd, wordt eveneens met een dergelijk Marot-apparaat uitgerust, als brandblusch- en ontrattingstoestel te gebruiken. *Het Vaderland.*

Pest en ratten.

Dr. A. Billet, een Fransch officier van gez., heeft in opdracht van den minister van Oorlog een belangrijke studie over de pest in Algiers en Tunis geleverd, die hij in „Annales de l'Institut Pasteur" publiceert. Ter plaatse, waar hij onderzocht, bestond rattenpest. Deze ratten behoorden tot drie soorten en meer dan de helft (61 pCt.) behoorde tot de soort: mus decumanus.

Ze bevatten een massa huidparasieten, waaronder vooral vlooien. Onder deze vlooien behoorde 't meerendeel tot de soort: pulex cheopis, die 't gevaarlijkst is, omdat ze bijna de eenige soort is, die zoowel mensch als rat bijt en aldus de peststof van rat op mensch kan overbrengen. Vooral de genoemde mus decumanus, een riool-rat, die meer dan anderen dus in steden en havens voorkomt, herbergt deze pulex cheopis.

Hieruit blijkt opnieuw, dat vóór alles in dezen strijd tegen de ratten de riolen van ratten moeten worden gezuiverd. Het beste middel hiertoe lijkt hem de toepassing van zwaveldampen. Ook een procédé, waarbij chloor in statu nascenti vrij komt, bewees goede diensten.

(*N. R. Ct*)

Het Panama-kanaal.

— Volgens ambtelijke opgaven der regeering te Washington hebben de Yankees tot 31 Maart 1908 in het geheel 325 millioen gulden voor den bouw van het Panama-kanaal uitgegeven.

De chef-ingenieur van het kanaal de Hollandsch-Amerikaan Goethals van het korps ingenieurs der Vereenigde Staten, heeft een arbeidsstaf van 187 personen onder zich. Hierbij komen 6100 blanke beambten en arbeiders waaronder 205 vrouwen meest allen geestelijke zusters. Aan kleurlingen waren op 1 Mei 1908 8578 mannen in dienst, waaronder slechts weinige negers uit de Zuidelijke Staten en meerendeels West-Indische mulatten. De meesten dezer lieden wonen in barakken, die door de regeering zijn gebouwd en eten — voor den vastgestelden prijs van vijf-en-zeventig centen per dag — driemaal per dag in de restauraties van den Staat. Naast deze 15.000 beambten zijn nog ongeveer 9000 blanken en 22.000 kleurlingen op de landengte werkzaam in dienst der verschillende maatschappijen en particuliere ondernemingen, die contracten met de Amerikaansche regeering gesloten, ten uitvoer brengen. Het loon der kleurlingen bedraagt ongeveer een kwartje per uur, dat in Columbiaansch zilver wordt uitbetaald. De blanke arbeiders, voor het meerendeel Spanjaarden, krijgen hun loon in goud uitbetaald en verdienen gemiddeld 275 gulden per maand. Het hoogste salaris voor vrouwelijke beambten bedraagt 425 gulden per maand. Slechts enkele vrouwen zijn als boekhoudsters en voor arbeid met de schrijfmachine werkzaam. Het onderwijs in de volksscholen, zeven in getal, is echter geheel aan vrouwen toevertrouwd.

Een vergelijking van den arbeid der Amerikaansche regeering met die der drie achtereenvolgende Fransche kanaal-maatschappijen, valt niet ten gunste dezer laatsten uit. Toen in April 1904 het kanaal door de regeering werd overgenomen, hadden de Franschen er reeds drie-en-twintig jaar aan gearbeid. In dezen tijd bedroegen de voorschotten voor den kanaal-arbeid (en aan gestolen geld) 850 millioen gulden; en men was niet verder gekomen dan een klein begin aan beide zijden en bij Culebra en Obispo.

Zeer slecht was het met den gezondheidstoestand der Franschen gesteld. De sterfte onder de eerste Fransche kanaal-maatschappij beliep soms het cijfer van meer dan vijftig percent; de menschen vielen meestal aan de gele en typheuse koortsen ten offer. Nu is de „zwarte jack" door vernietiging der muskieten en ook de typhus op de landengte zoo goed als verdwenen. Alleen longontsteking en andere ziekten door verkoudheid eischen door de zware regens nog groote offers.

VENEZOLANIA.

New-York Herald.

Caracas 31 Jan.— De dood van Mr. A. H. Carner, den Ontvanger door het Hooggerechtshof van Venezuela aangesteld voor 't Bermudez-asfalt-meer en Compagnon van Mr. A. L. Barber in zijn strijd tegen de asfalt-trust, heeft groote ontsteltenis verwekt in de zaken en belangen van Mr. Barber. Hij (Mr. Carner) stierf te Trinidad juist op het oogenblik dat Mr. Buchanan op het punt was een overeenkomst te teekenen, waarbij de zaak aan arbitrage zou worden onderworpen om zoo tot een definitieve regeling te komen.

Zoo ernstig is voor de Barber-compagnie, die de Asfalt van het Hooggerechtshof kocht, de toestand geworden, dat haar Secretaris Mr. O. E. Thurber met den grootsten spoed zich van Trinidad naar Caracas begaf en twee heeren, vermoedelijk behoorend tot dezelfde Compagnie, in groote haast rechtstreeks van New-York kwamen op de Noorsche vrachtboot *Karen*, die niet voor passagiers is ingericht. Men veronderstelt, dat de pogingen van die bezoekers daarop gericht zijn, om te voorkomen, dat de zaak aan arbitrage onderworpen wordt; want in dat geval bestaat er gevaar, dat het asfalt-meer terugkomt in handen van zijne oude bezitters.

Doelend op die asfaltzoekers, zegt het Dagblad „El Dia":

„Gelijk de honingraat van de fabel, zoo trekt in deze dagen het zoo zeer begeerde Asfaltmeer eene menigte liefhebbers, die verleid door de groote voordeelen er aan verbonden, pogingen doen om in het bezit te geraken van den vermaarden schat. Zij komen met vele listig opgezette plannen, sprekend van millioenen, en van Mr. Root, alsof die hun klerk was, die zich naar hun hand moet zetten en alsof het Staats-departement een kantoor is, dat hun toebehoort.

„In werkelijkheid hebben ze niets in te brengen, noch invloed, noch geld. Zij komen om te visschen, omdat ze meenen, dat het water, dat kort geleden troebel was, nog onklaar is. Zij die zoo teleurgesteld willen worden, zijn dwazen. Men kan hun humbug met handen tasten en achter hen is niets."

Menige vreemde Maatschappij in Venezuela, die door Castro zoolang bestreden werd tot zij aan den rand des afgronds stond, herademt nu na de jaren van verdrukking. Merkwaardig onder deze is de Engelsche Centrale spoorweg-maatschappij, die was genoodzaakt op te houden met den spoorweg aanleg, omdat Castro op de spoorstaven een enorm invoerrecht gezet had, dat den invoer onmogelijk maakte.

Er was voor het voltooien der lijn een zekeren datum bepaald, maar Castro's toeleg was de Compagnie te verhinderen op tijd klaar te zijn, hetgeen aan Castro aanleiding zou geven, de concessie te vernietigen. Nu Gomez aan 't bewind is, gaat alles met spoed vooruit met den gelukkigsten uitslag.

Van al de drukkende monopolies, door Gomez afgeschaft, was er geen meer gehaat, dan de cigaret-monopolie. Duizenden families leefden vroeger van de cigaret-fabricatie; maar Castro nam hun 't brood uit den mond, om zich zelf te verrijken. Nu is die belangrijke industrie weer vrij, tot groote vreugde des volks.

Advertentien.

Van af half Maart a. s. zal in een van de lokalen van de Emmaschool, bij voldoende deelname, een cursus in het rekenen en teekenen geopend worden.

Deze Cursus, waarvoor de lessen elken Zaterdag namiddag van 3 tot 6 uur gegeven zullen worden, heeft ten doel de opleiding van jongelieden in het theoterisch gedeelte van de bouwambachten.

Om tot den cursus te worden toegelaten, wordt vereischt:

a de leeftijd van ten minste 15 jaren, en

b voldoende bekwaamheid om den cursus met vrucht te volgen.

De aanmelding voor dezen cursus moet geschieden bij den ondergeteekende, leider van den cursus.

Curaçao den 26sten Febr. 1909.

P. van Teeckelenburgh.

CIRCULAIRE.

Bij de ondergeteekenden is het denkbeeld gerezen, pogingen in het werk te stellen tot het oprichten vóór de Kolonie Curaçao van eene afdeeling der Nederlandsche Vereeniging voor luchtvaart. Volgens art. 2 van de Statuten dezer Vereeniging is het doel dezer Vereeniging, de luchtvaart in den ruimsten zin en in al hare vertakkingen en toepassingen te bevorderen. Zij legt zich eveneens toe op de ontwikkeling van alle hulpwetenschappen, welke in eenig verband tot de luchtvaart staan en wijdt hare aandacht aan industrieele en handelsbelangen, welke bij de luchtvaart betrokken zijn.

Lettende op de bijzondere metereologische en economische omstandigheden, waarin de Kolonie Curaçao verkeert, komt het ons voor, dat, zonder in het geringst te willen vooruitloopen op de werkzaamheden der nog op te richten afdeeling, deze het meest practisch zoude werken, indien de afdeeling meer in het bijzonder hare aandacht zou schenken aan de bestudeering der hoogere luchtlagen vooral in verband met regenval en de belangen van den landbouw.

De Kolonie Curaçao toch, is door hare ligging een in idealen zin bevoorrecht land, tot het verrichten van vliegerwaarnemingen, en men zou dus ongetwijfeld aan een vliegerstation, zij het dan ook op bescheiden schaal, eene groote beteekenis moeten toekennen.

Daarenboven zijn er nog andere vraagstukken, waaraan de afdeeling eventueel hare aandacht zou kunnen wijden.

Belangstellende Dames en Heeren worden uitgenoodigd bijeen te komen op eene constitueerende vergadering, welke wij ons voorstellen te houden op Zaterdag den 6den Maart a.s. 's avonds te 8 uur in de Bovenzaal van de Sociëteit „De Gezelligheid."

J. W. Bast.

H H. R. Chapman.

H. J. Cohen Henriquez.

G. B. Dussel.

A. E. Rambaldo.

Drukker:
ALFREDO F SINTIAGO